

[Erling Dinesen.]

betyde et bedre forebyggende samarbejde om sikkerhedsproblemerne på den enkelte virksomhed og forhåbentlig derigennem medføre, at der bliver tale om færre ulykker på arbejdspladserne.

Herudover er der foreslået ændringer, der betyder, at regler om pasning af dampkedler vil kunne fastsættes administrativt.

Endelig er der forslag om ophævelse af det kommunale maskintilsyn, idet opgaverne henlægges til det almindelige arbejdstilsyn. Umiddelbart vil jeg nok tro, det er en hensigtsmæssig foranstaltning, selv om jeg vil sætte et spørgsmålstejn ved, om de tyve inspektører og syv kontordamer, man vil ansætte, kan klare opgaven på tilstrækkelig effektiv vis. Det drejer sig trods alt om 168.000 virksomheder ud over landet. Må jeg stille det spørgsmål, hvad der sker med de 1.500 kommunale maskinsynsmænd, som hidtil har klareret opgaven. Mit spørgsmål skal forstås på den måde: har man særlige forpligtelser over for dem, og hvordan vil man i bekræftende fald få afviklet disse forpligtelser?

Jeg skal ikke sige mere om forslaget; vi er helt parat til et positivt udvalgsarbejde om det.

Simonsen: Dette lovforslag er som allerede anført af hr. Erling Dinesen et meget teknisk betonet forslag, og der kan ikke være grund til på dette tidspunkt at gå i detaljer. Det egner sig så udpræget til en nærmere diskussion i et udvalg.

Vi finder det rimeligt, at hviletidsbestemmelserne bliver udvidet til at omfatte samtlige besætningsmedlemmer på køretøjer.

Lad mig dernæst sige om en anden af lovændringerne, nemlig spørgsmålet om tydeliggørelse af ansvarsbestemmelserne for sikkerhedsrepræsentanterne, at det måske nok er noget af det væsentligste ved det lovforslag, der her er til behandling. Vi må nok indrømme, at på mange virksomheder hersker der endnu en del uklarhed om, hvem der egentlig har ansvaret. Dels er det derfor vigtigt at få fastslået dette ansvar, dels er det vigtigt, at man herigennem får mulighed for i højere grad at drage forskellige medarbejdere med ind i det forebyggende arbejde.

Denne lovgivnings afgørende funktion er jo netop at hindre ulykker og mindre episo-

der på virksomhederne, som kan medføre sygdom, tab af arbejdsdage og dermed økonomiske tab for såvel virksomhederne som medarbejderne. Derfor tror jeg, der er noget vældig godt i det nye forslag om dels at fastlåse ansvaret, dels at drage sikkerhedsrepræsentanterne med ind i billedet. Vi finder det fornuftigt, at der som anført i bemærkningerne bevilges 250.000 kr. i de næste to år til uddannelse og oplysning på dette område, således at man kan få det gjort helt klart for disse mennesker, hvordan tingene skal fungere. Jeg tror også, det er et spørgsmål, der ikke mindst fra arbejdsledernes side er et stærkt behov for at få klaret op, fordi de i en række tilfælde har været i tvivl.

Om spørgsmålet om ophævelse af maskintilsynet skal jeg kun sige, at jeg synes, det virker vældig fornuftigt, at arbejdsministeren nu tager dette skridt. Alene dette, at den eksisterende regel ifølge bemærkningerne stammer fra 1886, viser måske, at der kan være behov for at tage denne sag op til revision. Det har ministeren altså gjort, det hilser vi med glæde, og vi hilser også med glæde, at det betyder nedsatte omkostninger i administrationen af denne lovgivning.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til et sagligt og grundigt udvalgsarbejde.

Johan Philipsen: Må jeg på venstres vegne knytte nogle bemærkninger til de to væsentlige nye ting i dette forslag.

Det første er; at vi nu får lovgivning om sikkerhedsudvalg eller sikkerhedsgrupper på alle virksomheder med 10 arbejdere og derover. Denne ændrings succes eller ikke succes vil være helt afhængig af, hvor meget man gør ud af denne nyskabelse, for hvis vi kan få sikkerhedsarbejdet ind i virksomhederne som en del af disses daglige liv, er det meget væsentligt og meget værdifuldt.

Må jeg i fortsættelse af den tankegang føje til, at det er jo således, at mange af os, og jeg kan godt tage mig selv med, er delvis allergiske over for de mange bestemmelser og forordninger, som vort eget samfund og vi selv belemrer os selv med. Jeg ved af årelang erfaring fra en stor virksomhed, hvilken kolossal forskel der er på, om et skilt er underskrevet af sikkerhedsudvalget eller af fabriksinspektøren. Fabriksinspektørens skilt går man forbi og siger: nå ja, vi skal jo leve